

[Alfred Hansen]

at udlånsloftet er suspenderet, og anmoder regeringen om at gøre det permanent.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg vil gerne takke økonomiministeren for, at vi nu har fået det officielt bekræftet her fra folketingets talerstol, at restriktionerne på pengeudlån i Danmark ikke er ophævet. Det er dermed slået fast, og det er mere rimeligt, at vi har fået det slået fast her fra tingets talerstol af ministeren end via en pressemeddelelse fra Nationalbanken.

Så skal jeg også beklage, at tilstandene er sådan i det danske folketing, at der er medlemmer, der har så travlt med at få holdt fyraften denne fredag formiddag, at de ikke mener at have tid til at diskutere landets pengepolitik. Vi mener, at der er så mange uheldige faktorer i Danmarks pengepolitik, at der i allerhøjeste grad er behov for, at vi diskuterer det. Men jeg må altså notere mig, at der er ordførere, der mener, det er tids-spilde, at vi diskuterer landets politik, og som altså mener, det er vigtigere at komme hjem og holde fredag end at passe sit job herinde; det hold kan jeg desværre ikke være med på.

Jeg noterede mig også, at hr. Fogh Rasmussen mente, der nu var en strammere styring på pengeudlån, og at hr. Fogh Rasmussen nærmest var glad ved det. Jeg synes, det er trist, at et forholdsvis ungt medlem af Danmarks liberale parti er tilfreds med en strammere styring, men det har vi altså hørt nu i dag.

Det er en ejendommelig situation, at jeg pludselig kan være enig med ordføreren for SF, men det forhindrer mig ikke i at sige, at vi i fremskridtspartiet mener, at den danske pengepolitik flyder så voldsomt, at folketinget må tage ansvaret. Vi mener også, at der skal være mulighed for at diskutere problemerne her, og at vi skal have lov til at holde ministeren op på det, når det kører skævt.

Det, vi har oplevet det sidste års tid i retning af, at man vil forsøge at få forsikrings-selskaber og pensionskasser, og hvad ved jeg, til at overtage bankernes funktion, er noget, der gør os urolige, og det er sådanne ting, der er årsagen til, at vi fandt anledning til at genfremsætte vores lovforslag.

Det er vores hovedsynspunkt, at vi har en masse gode pengeinstitutter i Danmark. Vi er overbevist om, at der i hvert eneste af disse

pengeinstitutter sidder en ledelse, som er ansvarlig ikke alene over for det enkelte pengeinstitut, dets indskydere, garanter osv., men også over for det danske samfund. Derfor synes vi, det er urimeligt, at man herfra påberåber sig, at man skal styre, regulere, gribe ind og gennemføre restriktioner.

Når vi har genfremsat dette forslag, er det også for at sige til økonomiministeren, at vi er meget, meget utilfredse med, at en socialdemokratisk regering forsøger at føre dele af pengeinstitutternes virke over i pensionskasser, forsikringsselskaber osv. Vi synes, det er en meget uheldig sammenblanding af tingene, og vi vil opfordre ministeren meget kraftigt til at respektere de ansvarsbevidste og dygtige pengeinstitutter, vi har i Danmark, og lade disse pengeinstitutter få fri ret til at disponere vedrørende pengeudlån i Danmark; det er det, dette her drejer sig om.

Jeg kan da godt forstå, at hr. Kjelgaard og hr. Fogh Rasmussen stadig befinder sig i en ejendommelig situation, for udlånslofterne er jo en af de ting, der gjorde, at Danmark blev træt af VKR-regeringen, og at der kom protesterende partier ind i folketinget først i 1970'erne. Det er en af de ting, som vi, der i 1960'erne havde arbejdet hårdt for at få den VKR-regering op at stå, blev meget, meget skuffede og dybt chokerede over at VKR-regeringen lavede. Vi blev dybt chokerede over, at en VKR-regering kunne finde på sådanne socialdemokratiske tiltag. Det synes jeg skal med i denne historie, for det er nok en af årsagerne til, at hr. Kjelgaard og hr. Fogh Rasmussen m. fl., der repræsenterer disse partier, nu forsøger at harcelere over os andre i stedet for at gå ind i essensen. Men jeg synes, det er lidet klædeligt for repræsentanterne for disse partier, at de ikke vedstår at have været med til at gennemføre en socialdemokratisk politik, som er det, det drejer sig om.

Vi kan jo tage hul på en lang pengepolitisk debat, men det forudsiger jeg faktisk at man ikke kan få gehør for. Derfor vil jeg slutte med at henvise til den sidste sætning, der stod i lederen i Berlingske Tidende for den 4. december, altså i går. Der står i den sidste sætning, at den pengepolitiske regulering har et skær af vilkårlighed. Det synes jeg i allerhøjeste grad er rigtigt. Den pengepolitiske regulering i Danmark har i allerhøjeste grad et skær af vilkårlighed.